

OVER EEN ZIEKTE VAN DE EIK VEROORZAAKT DOOR
DIPLODIA QUERCINA WEST

DOOR

Ir G. ROLAND

Sinds enkele jaren worden de eiken van de streek van Gougnyes door een ziekte aangetast, die veel schade in de bosschen veroorzaakt. De oorzaak van de ziekte was onbekend en daarom werd er door ons in het Station de Phytopathologie te Gembloux (België) een onderzoek naar ingesteld.

In de doode takken vindt men een *Diplodia*, waarvan de sporen gemiddeld $29 \times 16 \mu$ meten en die wij tot de soort *Diplodia quercina* WEST rekenen¹). Als resultaat van verschillende proeven bleek deze schimmel de oorzaak der ziekte te zijn. Behalve de takken van de eik (*Quercus sessilis* EHRH. en *Q. pedunculata* EHRH.) heeft zij bij onze proeven ook die van *Castanea sativa* MIL. en van *Fagus silvatica* LIN. aangetast; in de practijk werd de ziekte alleen op eik gevonden.

De ziekte kenmerkt zich door het min of meer plotseling verdrogen der bladeren van enkele takken, somtijds zeer verspreid in de top van de boom. De takken blijven gewoonlijk kort en de schors wordt bruin. Het volgend jaar zijn de takken heelemaal kaal (Pl. XII fig. 1). Van jaar tot jaar neemt het aantal aangetaste takken toe totdat de boom gansch ontbladerd is en sterft.

Op de doode takken ziet men somtijds kleine puisten (fig. 2) waarin men donkere pycniden kan vinden. Bij het microscopische onderzoek van doorsneden van doode takken vindt men thyllen en mycelium in de houtvaten, vooral in de jonge vaten. Bij het doorsnijden van dikke takken van zieke boomen vormen zich kleine druppels donker bruine vloeistof op het hout.

Uit onze onderzoekingen en waarnemingen blijkt wel dat de schimmel de dikke takken en den stam niet aantast. Om een boom te doen sterven moeten bijna al de takjes door de *Diplodia* geïnfecteerd worden. Daar de schimmel niet alleen in de takjes maar ook in de nerven der bladeren kan leven, moet waarschijnlijk de beschadiging van deze organen, o.a. door insecten, het binnendringen van de *Diplodia* in de weefsels bevorderen. We hebben de ziekte gevonden in het Zuiden van België (zie de landkaart) d.w.z. in Hoog België (Gozée, Gougnyes, Aublain, Senzeilles, Baillonville, Rochefort) en in het Zuiden van Midden België (Bossières, Marche les Dames et Ramet), daarentegen hebben we haar niet gezien in de andere delen van Midden-België (Heverlé, Groenendaal, Sauvrenière). Daar de droogte de ziekte bevordert is de verspreiding der ziekte waarschijnlijk aan de structuur van de grond toe te schrijven. Inderdaad is de grond in de streken waar wij de ziekte gevonden hebben, meer steenachtig en oppervlakkig dan in de andere streken.

Station de Phytopathologie

Gembloux, November 1945

¹) Zie het uitvoerige verslag over ons werk in *Parasitica* 1945, I no 1, p. 11.

Fig. 1. Zieke eiken

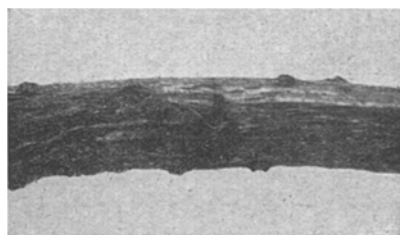
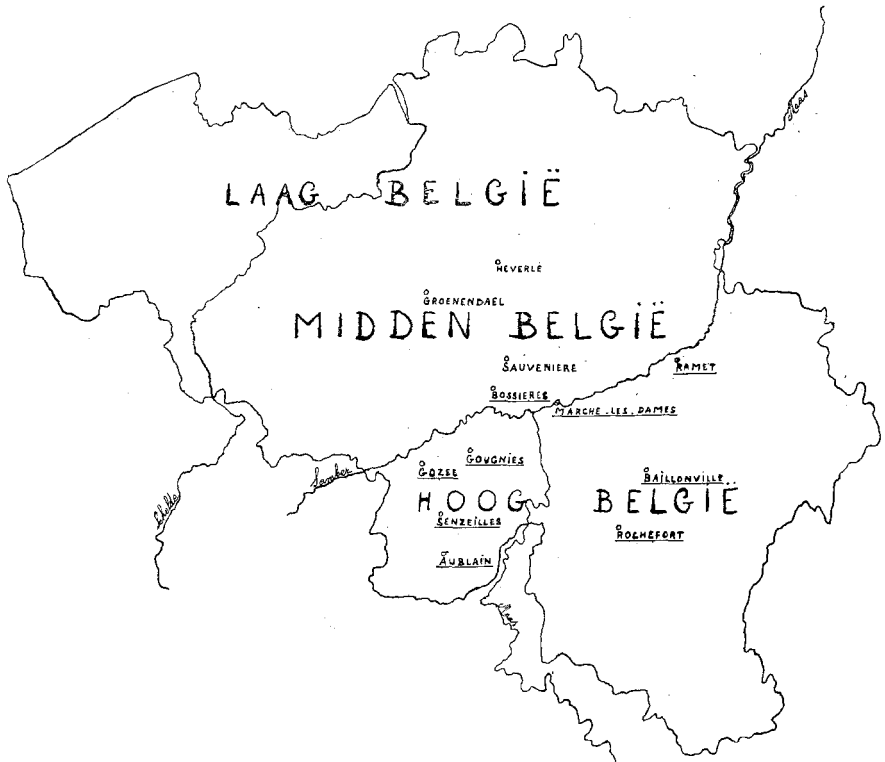

Fig. 2. Takje met puisten

Landkaart van België met de plaatsen genoemd in de tekst. De namen der plaatsen, waar een aantasting van *Diplodia quercina* West. werd gevonden, zijn onderstreept.